

שלשה ימים, שפטותם (שמות י) ויהי חישך אפלת בכל הארץ מקרים שלושת ימים.

בימים השני ברא את הרקיע, שיהיה מפער בין מים למים, ובכתוב (בראשית א) ויאמר אליהם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, והתנה עפיהם הקודש ברוך הוא שהמים יהיו מפערדים לישראל בין טמאה וטהרה להטהר בהם, וכך היה.

בימים השלישי הוציא ארץ מתחזק הים וכגנס את המים, ועשה מהוות קבוץ שהחפנסו למקום אחד את הים, והתנה עם הים להעביר את ישראל בתוכו ביבשה ולהתבע את המקרים, וכך היה, שפטותם (שמות ז) וישב הים לפנות בקר לאיתנו, אל תקרי לאיתנו אלא ליתנו, למה לאיתנו עמייה קדשא בריך הוא, בעובדא דבראשית.תו אתני בארעא, דתפתח ית פומחה במחלקות דקירה, ותבלע לירח ולכל בנישתיה, וכך היה, דכתיב, (במדבר ט) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קירה. בימים רביעי ברא שמש ולבנה, שפטותם (במדבר ט) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם, ואת קירה. בימים חמישי ברא שמש ולבנה, שבחוב היה מארה בركיע השמים, והתנה עם המשמש להיות עמודה בחצי השמים בימי יהושע, שפטותם (יהושע י) ויעמד המשמש בחצי השמים. התנה עם הכוכבים לעשות קרב עם סיסרא, שפטותם (שופטים ח) הכוכבים ממשלותם נלחמו עם סיסרא.

בימים חמישי ברא נוגי ימָא, ועופי דשמייא, אתני בעופי למיזן עורבים לאליהו, בזמנא דעתך לשמייא, דכתיב, (מלכים א י) ועת העורבים צויתי לכלכלך שם. צויתי דייקא. ואתני בנוני ימָא לאזדמנא נוגא חד, למלע ליה לינגה, ולאשדאה ליה לבר.

בימים הששי ברא את האדם, והתנה עמו שטצא ממנה אישה צויתתי

אפללה בכל הארץ מקרים שלשת ימים. ביום תניינא ברא רקייע, דיה מפריש בין מיא למא, בדכתיב (בראשית א) ויאמר אלהים יהי רקייע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ואתני עמהון קדשא בריך הוא, דמייא יהון מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, לאדרקה בהו, וכך היה.

ביום תליתאה אפיק ארעה מגו מיא, ואכניש למיא, ועבד מההוא בנישו דהיכנשו לאחר חד, ימָא. ואתני בימא ל מעבר לישראל בגיה ביבשתא, ולמטה למזראי, וכך היה, דכתיב, (שמות יד) וישב הים לפנות בקר לאיתנו. אל תקרי לאיתנו, אלא לתנו, למה לאיתני עמייה קדשא בריך הוא, בעובדא דבראשית.תו אתני בארעא, דתפתח ית פומחה במחלקות דקירה, ותבלע לירח ולכל בנישתיה, וכך היה, דכתיב, (במדבר ט) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קירה. ביום רביעיה, ברא שמש ואורה, דכתיב יהי מאות בركיע השמים, ואתני עם שמש, ל מהוי קאים בפלג שמייא ביום דיהושע, (דף קצ"ט ע"א) דכתיב, (יהושע י) ויעמד המשמש בחצי השמים. אתני בככבי לא מעבר קרבא בסיסרא, דכתיב, (שופטים ח) הכוכבים ממעסלוותם נלחמו עם סיסרא.

ביום חמישיה ברא נוגי ימָא, ועופי דשמייא, אתני בעופי למיזן עורבים לאליהו, בזמנא דעתך לשמייא, דכתיב, (מלכים א י) ועת העורבים צויתי לכלכלך שם. צויתי דייקא. ואתני בנוני ימָא לאזדמנא נוגא חד, למלע ליה לינגה, ולאשדאה ליה לבר. ביום ששית ברא את האדם, והתנה עמו שטצא ממנה אישה צויתתי